

در گزارش مجمع جهانی اقتصاد، ایران با کسب امتیاز ۵۴،۹۷ از ۱۰۰، رتبه نازل ۱۰۴ را از لحاظ شاخص سرمایه انسانی در بین ۱۳۰ کشور موردبررسی به خود اختصاص داده است. در مقایسه با کشورهای خاورمیانه نیز ایران از بین ۱۲ کشور موردبررسی، در رتبه ۱۱ قرار گرفته است

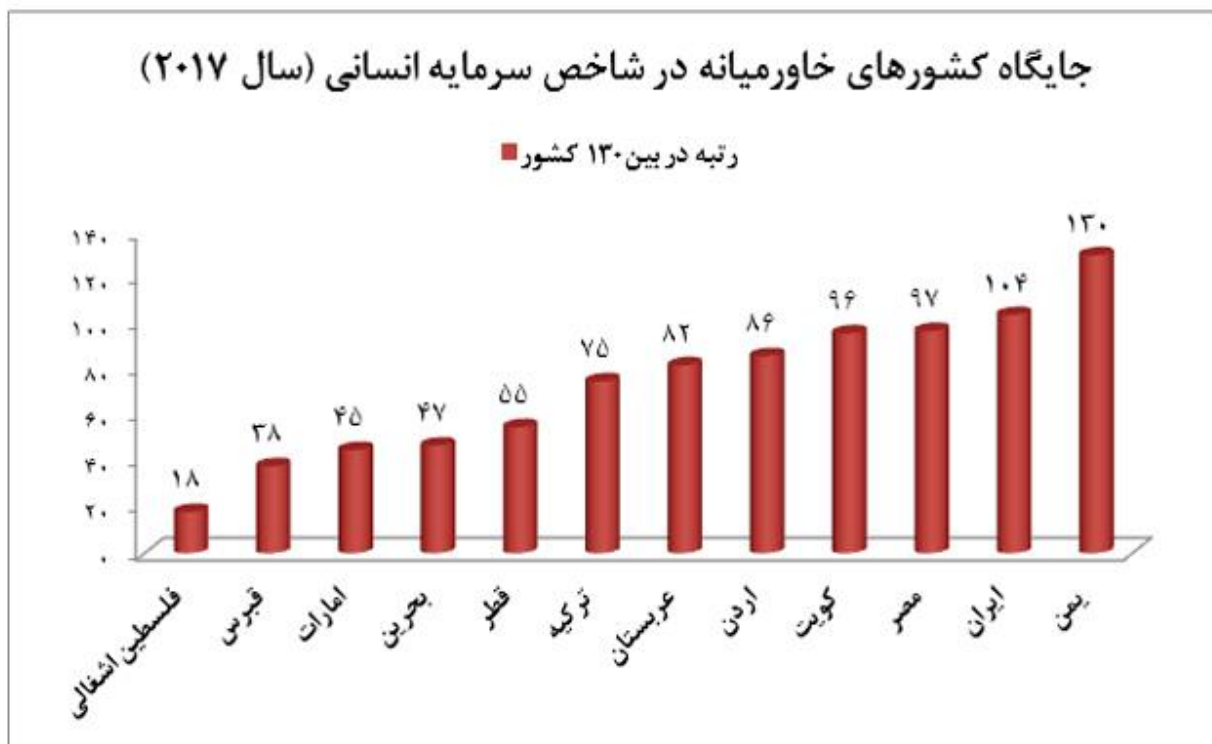
به گزارش گروه اقتصادی آنا از روابط عمومی اتاق بازرگانی ایران، وقتی صحبت از «عوامل مؤثر در توسعه اقتصادی» کشورها به میان می‌آید، عوامل متعددی چون حضور شرکت‌های چندملیتی، توسعه زیرساخت‌ها و یا دسترسی به فناوری‌های روز دنیا بلافاصله در اذهان نقش می‌بندند؛

به عقیده کارشناسان مجمع جهانی اقتصاد، امروزه هیچ عاملی به اندازه «آموزش و مهارت‌های نیروی انسانی» (به عبارتی تقویت سرمایه انسانی) یک کشور نمی‌تواند به رشد و توسعه اقتصاد آن کشور کمک کند. حتی به جرأت می‌توان گفت عامل «سرمایه انسانی» تنها عامل مستقل مؤثر در توسعه اقتصادی کشورهاست و دیگر عوامل همه به آن وابسته‌اند.

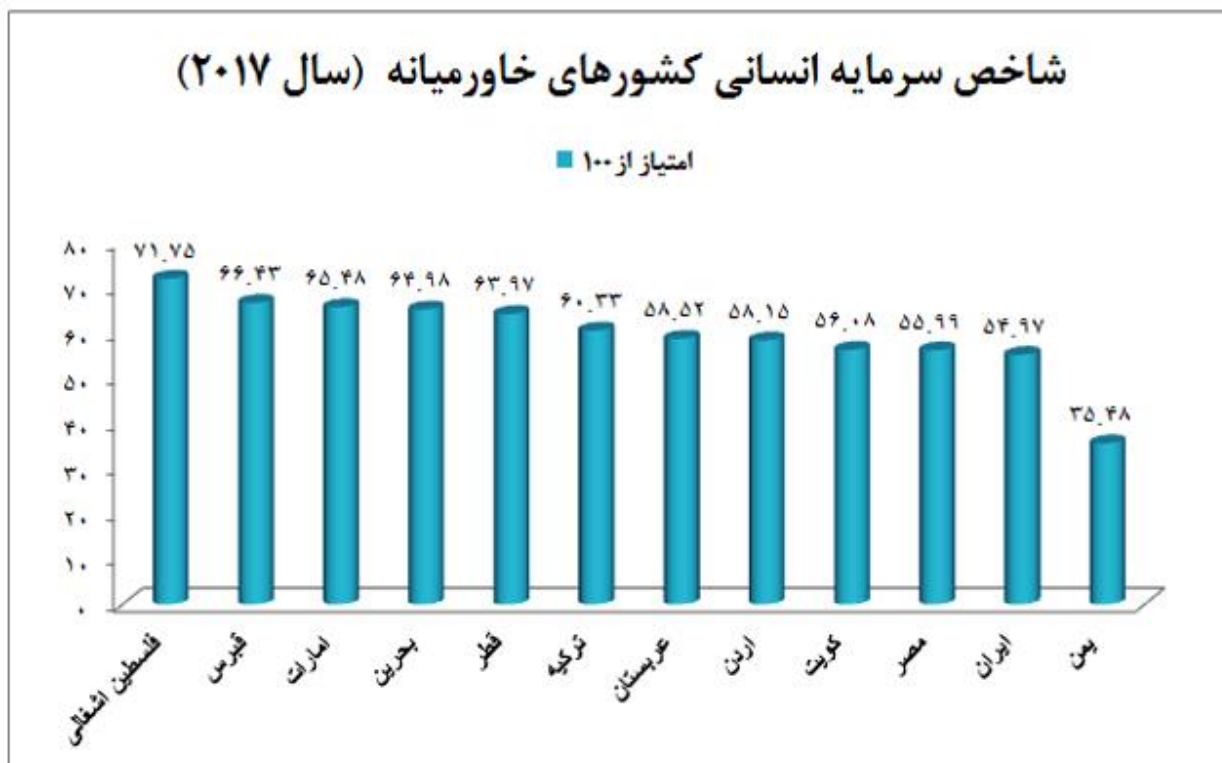
اگر سیاستگذاران کشورها به این درک برسند که نیروی انسانی ماهر و تعلیم‌دیده هر کشور در واقع سرمایه انسانی آن کشور هستند، هزینه‌های بعضاً گزاف شده در حوزه آموزش و پرورش همگانی و آموزش فنی و حرفه‌ای را نیز به چشم یک سرمایه‌گذاری بلندمدت خواهند دید.

مجمع جهانی اقتصاد در تازه‌ترین گزارش خود در مورد وضعیت سرمایه انسانی در کشورهای مختلف جهان تأکید کرده است که باوجود پیشرفت روزافزون فناوری، همچنان بخش قابل توجهی از ذخیره سرمایه انسانی جهان بلااستفاده مانده است، به طوری که در حال حاضر تنها ۶۲ درصد از این سرمایه مورد بهره‌برداری کامل قرار گرفته است.

در گزارش مجمع جهانی اقتصاد، ایران با کسب ۵۴٫۹۷ امتیاز از ۱۰۰ امتیاز ممکن، رتبه نازل ۱۰۴ را از لحاظ شاخص سرمایه انسانی در بین ۱۳۰ کشور موردبررسی به خود اختصاص داده است. ایران در این رتبه‌بندی حتی در قیاس با کشورهای کم‌درآمدتری مانند تاجیکستان، فیلیپین، غنا و کامرون امتیاز کمتری کسب کرده و طبیعتاً جایگاهی نازل‌تر از آنها را به دست آورده است. در مقایسه با کشورهای خاورمیانه نیز ایران از بین ۱۲ کشور موردبررسی، در رتبه ۱۱ قرار گرفته است.

منبع: مجمع جهانی اقتصاد

منبع: مجمع جهانی اقتصاد

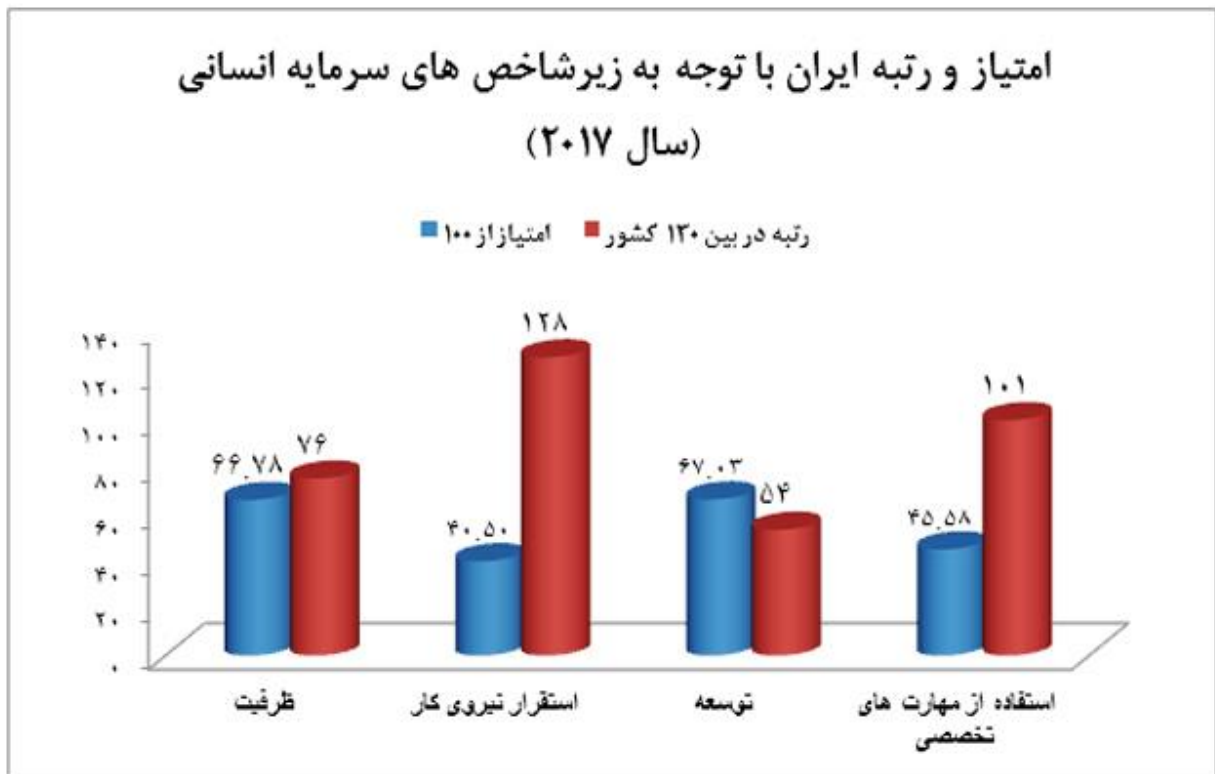
مجمع جهانی اقتصاد برای برآورد شاخص سرمایه انسانی از ۴ زیرشاخص متمایز استفاده کرده است.

زیرشاخص ظرفیت: که سطح کنونی تحصیلات گروه‌های سنی مختلف را شامل می‌شود و امتیاز ایران در این زیرشاخص ۶۶,۷۸ بوده است.

زیرشاخص استقرار نیروی کار: که به کارگیری و انباشت مهارت‌های کارکنان در محیط کار را مدنظر قرار می‌دهد؛ امتیاز ایران در این زیرشاخص ۴۰,۵۰ بوده است.

زیرشاخص توسعه: که به کمیت و کیفیت برنامه‌های در حال اجرا به منظور گسترش آموزش‌های عمومی و مهارتی برای محصلان و جمعیت «در سن کار» مربوط می‌شود؛ امتیاز ایران در این زیرشاخص ۶۷,۰۳ بوده است.

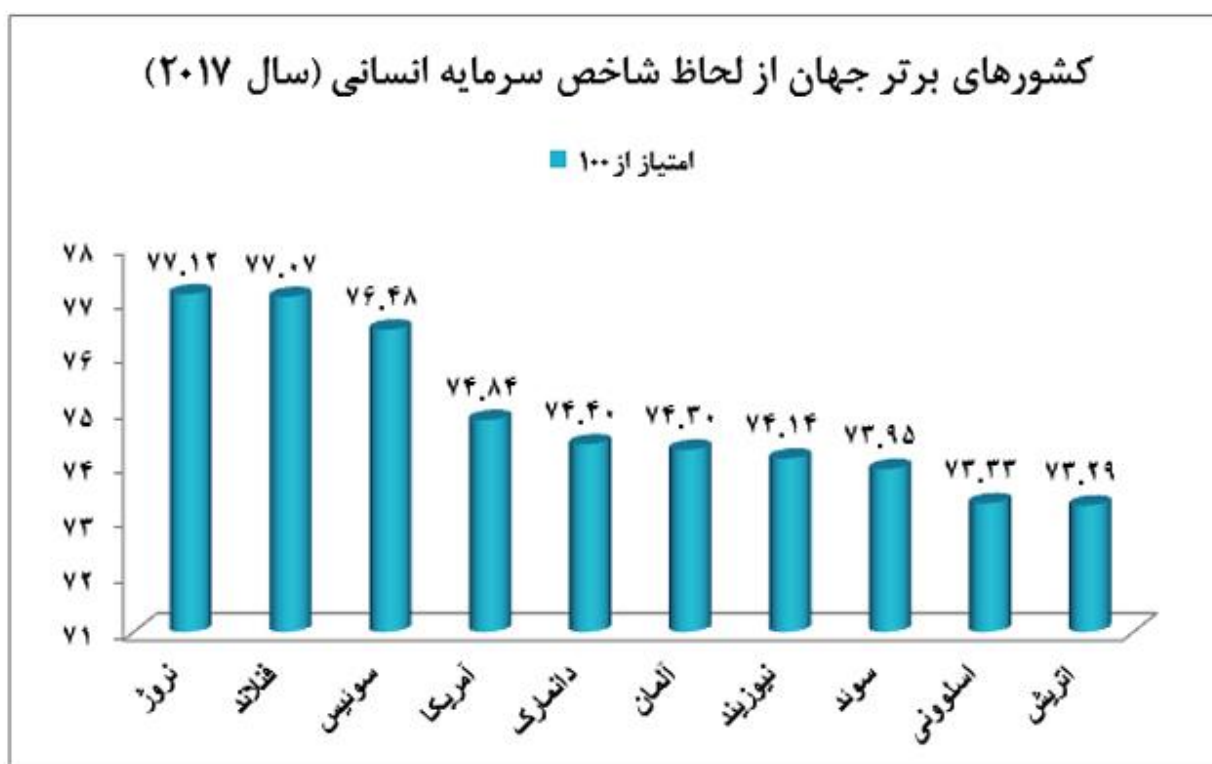
زیرشاخص چگونگی استفاده از مهارت‌های تخصصی: که با وسعت و عمق استفاده از مهارت‌های تخصصی در محیط کار ارتباط دارد؛ امتیاز ایران در این زیرشاخص ۴۵,۵۸ بوده است.

در همان نگاه اول می‌توان از نمودار فوق چنین استنباط کرد که از لحاظ دارا بودن نیروی انسانی تحصیل کرده در سطحی نزدیک به متوسط قرار دارد و روند کنونی آموزش در ایران نیز به‌رغم مشکلات غیرقابل انکارش می‌تواند در آینده جایگاه کشور در زمینه سرمایه انسانی را بهبود بخشد. در مقابل، استفاده مناسب از ظرفیت‌های نیروی کار (از لحاظ کمی و کیفی) امری است که به‌شدت مغفول مانده و در صورت ادامه این روند شاید بهبود مستمر اشتغال و بهره‌وری در بخش‌های مختلف اقتصاد ایران به یک آرزوی دست‌نیافتنی بدل شود؛ کما اینکه جایگاه بسیار نازل ایران در این دو زیرشاخص، خود به‌منزله هشدار جدی برای اقتصاد کشور است.

بر اساس گزارش مجمع جهانی اقتصاد حدود ۵۷,۱ میلیون نفر از جمعیت ۸۰,۳ میلیون نفری ایران در سن کار قرار دارند؛ نرخ مشارکت نیروی کار ۳۸,۲ درصد و نرخ بیکاری ۱۱,۱ درصد است. از طرفی ۳۴,۴ درصد از جمعیت جوان کشور نه شاغل هستند و نه مشغول تحصیل یا گذراندن دوره‌های مهارتی (فنی و حرفه‌ای). همچنین سرانه تولید ناخالص داخلی بر مبنای قدرت خرید ۱۶۰۱۰ دلار و تولید ناخالص داخلی به ازای هر نفر نیروی کار (بر مبنای قدرت خرید) نیز ۵۷۰۸۶ دلار برآورد شده است.

بنا بر گزارش اخیر مجمع جهانی اقتصاد، کشورهای نروژ، فنلاند و سوئیس در سال ۲۰۱۷ از لحاظ شاخص سرمایه انسانی، جایگاه اول تا سوم جهان به خود اختصاص داده‌اند و کشورهای آمریکا، دانمارک، آلمان، نیوزیلند، سوئد، اسلونی و اتریش به ترتیب در رتبه‌های بعدی قرار گرفته‌اند.

منبع: مجمع جهانی اقتصاد

این واقعیت که حتی پیشرفته‌ترین کشورهای جهان نیز نتوانسته‌اند نمره‌ای حتی بالاتر از ۸۰ را کسب کنند به خوبی نشان می‌دهد که از نظر مجمع جهانی اقتصاد، جهان هنوز هم راه درازی تا بهره‌گیری کامل از سرمایه انسانی خود در پیش دارد.